

B - 70

AZ APOSTOLOK CSELEKEDETEI

Szent Pál fáradozása az első
keresztény közösségekért

Szent Pál fáradozása az első keresztény közösségekért

2. Utazás Efezusból Korintusba

A fölfordulás megszűntével /Efezusban/ Pál magához hívatta a tanítványokat. Buzdította őket, majd elbucsuzott és Macedóniába utazott. Végigjárta ennek a kerületeit és sok beszédet intézett az ottaniakhoz. Majd Görögországba ment és ott tartózkodott három hónapon keresztül. Mikor ezután Szíriába készült hajózni, a zsidók cselt szőttek ellene. Ezért úgy döntött, hogy Macedónián keresztül tér vissza. /Csel 20, 1 - 3/

3. Pál társai a kikötőben

Ázsiáig vele tartott a béreai Szopator Pirrus fia, a tesszalonikaiak közül pedig Arisztarhusz és Szekundusz, továbbá a derbei Gájusz és Timóteusz, végül Ázsiából Tibikusz és Trofimusz. Ezek előre mentek és Troaszban vártak rá. /Pál és Lukács!/ Mi pedig a kovásztalan kenyér napjai után hajóztunk el Filippiből és öt nap múlva utólértük őket Troaszban, ahol egy hetet töltöttünk. /Csel 20, 4 - 6/

4. Az Eucharistia ünneplése

A hét első napján egybegyűltünk a kenyértörésre. Pál beszédet intézett hozzájuk, s mivel másnap el akart utazni, egészen éjjelig nyújtotta a beszédet, mivel annyira szívesen hallgatta őt mindenki. /Csel 20, 6 - 7/

5. Eutichusz kiesik az ablakon

A teremben, ahol összegyűltünk, volt lámpa bőviben /ezek fülledté és nyomasztóvá tették a levegőt/. Egy Eutichusz nevű ifju az ablaknál ült, hogy egy kis friss levegőt szivjon. Pál hosszú prédikációja közben mély álomba merült. Ugy elnyomta az álom, hogy lezuhant a harmadik emeletről. Holtan szedték föl. /Csel 20, 8 - 9/

6. Eutichusz holtan fekszik az utcán

Pál / a szerencsétlenség láttán félbeszakította beszédét és/ lement hozzá. /Csel 20, 10/

7. Pál feltámasztja Eutichuszt

Ráborult és átkarolva őt így szólt: "Ne nyugtalankodjatok, mert a lelke még benne van. Él." Aztán felment elvégezte a kenyértörést és evett. Még jó sokáig, egész virradatig beszélt, s végül utrakelt. Az ifjut pedig élve vezették oda és ez nem kis vigasztalásukra volt. /Csel 20, 10 - 12/

8. Az utvonal Troaszból Miletoszba

Ezek a keresztények nem akartak elszakadni tőle. Ezért Pál, hogy kedvükre legyen, ahelyett, hogy hajóra szállt volna, a közeli Asszoszig gyalog ment velük a félszigeten keresztül. Ezalatt pedig Lukács és társai a part mentén hajóztak nagy kerülővel. Így megvolt az az örömük, hogy még egy kis időt együtt tölthettek vele. Asszoszban pedig hajóra szállt Miletosz irányában.

9. Miletusz

Néhány napi hajó ut után társaival együtt megérkezett Miletuszba. Pál ugyanis elhatározta, hogy elhajózik Efezus mellett... sietett, hogyha csak lehetséges, pünkösöd napjára Jeruzsálembe legyen. Miletuszból aztán beüzent Efezusba és magához kérette az egyház presbitereit. /Mindnyájukat maga köré akarta gyűjteni, mert úgy gondolta, hogy nem jön többé vissza körükbe. /Csel 20, 16 - 17/

10. Beszéd Miletusz és Efezus presbitereihez

/Pál emlékeztette az egybegyűlteket az apostoli buzgalomra, a tevékeny élet és az önzetlenség példájára, melyet nekik adott, felszólította őket annak utánzására és arra, hogy vigyázzanak a rájuk bízott nyájra./

"Vigyázzatok magatokra és az egész nyájra. Azért rendelt titeket ennek élére előljárókul a Szentlélek, hogy igazgassátok az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett meg. Tudom, hogy távozásom után ragadozó farkasok törnek rátok és nem kegyelmeznek a nyájnak. Legyetek éberek tehát, őrködjetek szüntelen!"

11. Pál elindul Miletuszból

Ezeket mondotta, aztán térdrehullott és mindnyájukkal közösen imádkozott. Valamennyien hangos sirásra fakadtak és Pál nyakába borultak és csókolgatták őt. Az a mondása fájt nekik leginkább, hogy többé nem fogják viszontlátni. Végül elkisérték őt a hajóhoz. /Csel 20, 36 - 38/

12. Az utvonal Miletuszból Tiruszba

Miletuszból egyenesen Kószba hajóztak, következő nap Rodoszt érintették és onnan Patarába indultak. Itt találtak egy Fóniciába menő hajót. Ezzel egyenesen Tiruszba mentek és itt hét napot töltöttek.

13. Pál Tiruszban

Pál azonnal a tanítványok üdvözlésére indult. Ezek a Lélek sugallatára azt tanácsoltál Pálnak, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. /mert ott veszély fenyegeti-, de mindezt hiába mondták/ Csel 21, 4/

14. Pál elindul Tiruszból

Mikor e napok elteltével tovább folytattuk utunkat, valamennyien feleségestül, gyerekestül kikisértek bennünket a városon kívül. A tengerparton térdreborulva imádkoztunk, majd kölcsönös bucsuzkodás után mi hajóra szálltunk, ők meg hazatértek. /Csel 21, 5 - 6/

15. Pál Cezáreában Fülöp diákonus házában

Hajóutunk befejezéséül Tiruszból Ptolemaisba érkeztünk... tovább haladva Cezáreába jutottunk. Itt betértünk Fülöp, a hét diákonus egyikének házába, s nála szálltunk meg. Fülöpnek négy prófétai tehetséggel megáldott hajadon leánya volt. /Csel 21, 7 - 9/

16. Agábusz megjövendöli Pál fogságát

Pál egész utazását Miletuszból Cezáriáig szomoru előérzetek, "jóslatok" kísérték. Fülöp házában is megerősítést nyertek ezek a szomoru jóslatok. Judeából egy Agábusz nevű próféta érkezett oda... elvette Pál övét... /Csel 21, 10/

17. Agábusz megköti magát Pál övével

.... Összekötözte vele saját lábát és kezét e szavak kíséretében: "Ezt mondja a Szentlélek: "azt a férfit, akié ez az öv a zsidók így kötözik majd meg Jeruzsálemben és kiszolgáltatják a pogányoknak." Mikor ezt meghallottuk, arra kértük őt mi is, meg az odavalók is, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. Pál azonban így felelt: "Miért sirtok és miért szomorítjátok szívemet? Hiszen én kész vagyok arra, hogy az Ur Jézusért Jeruzsálemben nemcsak a megkötözést, hanem a halált is elviseljem." S mivel nem tudtuk őt meggyőzni, megnyugodtunk és azt mondtuk: "Legyen meg az Ur Akarata." /Csel 21, 11 - 15/

18. Pál elindul Jeruzsálembe

Néhány napi Cezáreai tartózkodás után Pál neki indult utja utolsó szakaszának: Jeruzsálem felé. Magával viszi a jeruzsálemi egyház keresztényei számára a különböző összegyűjtött adományokat.

19. Az éjszakát egy tanítvány házában tölti Jeruzsálem közelében

A különböző egyházak küldöttjeihez az utazás utolsó szakában több cezáreai tanítvány csatlakozott. Érkezésének híre megelőzte őt, így mindenki várta, mind a zsidók, mind a keresztények.

20. Pál elmélkedésbe merül

A keresztények kívánták már hallani a nagy apostol legujabb csodálatos tetteit; a zsidók pedig alig várták, hogy szabadjára engedjék gyűlöletüket megvetett ellenségük iránt, még pedig a főtanács vezetőinek egyetértésével.

Pál nyugodtan szembe nézett ellenségeivel, mert tudta, hogy Jézus Krisztus vele lesz a szenvedéseiben és hogy Ő maga lesz a jutalom az elszenvedett györelmekért.

- . - . - . - . - . - . - .